

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1389890/3

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיין:

הרב שלמה שפירא

המבקש: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד ישראל ביאליסטוצקי)

נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד הילה יחזקאל ועו"ד אביעד אושרי)

הנדון: דחיית בקשת רשות ערעור מטעמי יעילות הדיון; מעמדו של ערב חג לעניין מניין ימים הקבועים בתקנות הדיון

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין הרבני האזורי ירושלים (הרב אוריאל לביא – אב"ד, הרב דב דוד לבנון והרב חיים ו' וידאל) שהשיתה על המבקש סכום חודשי של 6,000 ש"ח בגין מזונות ארבעת ילדיהם של הצדדים, במסגרת חיוב מזונות זמניים, לשיטת המבקש – למרות משמורתם המשותפת של הילדים ותוך אימוץ טענות המשיבה בנוגע לגובה הכנסותיו שלו ללא ראיות לכך.

המבקש מעלה בבקשתו טיעונים שחלקם, גם אם לא כולם, ראויים לעיון ולדיון, ולו הייתה תשובת המשיבה לבקשתו מסתכמת רק במענה לגופם של טיעונים אפשר שהיה מקום ליתן את רשות הערעור ולדון בערעור עצמו בטיעוני המבקש לעומת טיעוניה של המשיבה.

אלא שהמשיבה העלתה בתשובתה גם טענה נוספת, שמעיון בתיק בית הדין קמא עולה כי יש לה 'רגליים', והיא כי בית הדין קמא הבהיר כי מתעתד הוא לבחון את טענותיו האמורות של המבקש בדיון שיתקיים כבר בכ"ט במרחשוון התשפ"ג (23.11.22), ומשכך מתן רשות ערעור לעת הזאת חסר תוחלת הוא שהרי אפשר שטיעוני המבקש יקבלו מענה שיניח גם את דעתו לאחר הדיון האמור – טרם שנדון בערעורו (שהרי דיון בערעור יוכל להיות רק לאחר שבהמשך למתן הרשות יוגש כתב ערעור, תוגש תשובה לערעור שלצורך הגשתה יעמדו למשיבה חמישה עשר יום בהתאם לתקנות הדיון וייקבע מועד לדיון, שמטבע הדברים ובשל אילוצי היומן גם הוא לא יהיה מייד, בתוך יום יומיים לאחר מכן), וככל שלא כך יהיה ותיתן החלטה נוספת שתעמיד את החיוב במזונות על אותו סכום או על סכום אחר שיהיה מופרז בנסיבות העניין, לשיטתו של המבקש – לאחר בחינת מכלול הטענות והאסמכתאות, הרי שתעמוד לו למבקש הזכות להגיש אז ערעור או בקשת רשות ערעור, ואף היכולת לבחון את הטענות תהיה משופרת יותר, שעה שברקע תעמוד תמונה מלאה יותר ומן הסתם יעמדו גם נימוקים מפורטים של בית דין קמא שיכללו התייחסות למכלול הטענות והאסמכתאות.

נוכח האמור אני מחליט לדחות את בקשת רשות הערעור ולסגור את התיק.

בשולי הדברים, ולא בשולי חשיבותם, ייאמר כי את טענת המשיבה כי בקשת רשות הערעור הוגשה באיחור – לא קיבלתי:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

עשרה ימים לאחר ההחלטה מושא הבקשה חלו בכ"ט באלול התשפ"ב (25.9) – ערב יום טוב של ראש השנה שהוא יום חופשה במערכת בתי הדין ושערי בית הדין, לרבות המזכירות, סגורים בו כליל. אומנם קיימת לקונה הן בתקנות הדיון בבתי הדין הרבניים בישראל, התשנ"ג, והן בתקנות הדיינים (פגרות), תשע"ג – 2013, ובמסגרתה אין התייחסות למעמדו של ערב יום טוב, אך דעתנו היא כי יש ללמוד סתום מן המפורש וללכת 'בחר טעמא':

משנקבע בתקנה רד(2) לתקנות הדיון בהקשר ל"בחישוב הזמנים שנקבעו בתקנות אלה" כאמור בתקנה רד(1) כי "היה היום האחרון של התקופה, שבת או מועד – וחול המועד בכלל – ייחשב במקומו כיום האחרון של התקופה יום החול הקרוב שלאחריו" ובסעיפים 5–6 לתקנות הדיינים (פגרות) כי "במניין מי תקופה שנקבעה בחיקוק, או שנקבעה בידי בית דין, יראו את יום 'בשבוע כיום פגרה, אם הוא היום האחרון לפתיחת הליך או לביצועה של פעולה במהלך הליך בבית דין" וכי "תקופת פגרה לא תבוא במנין הימים שנקבעו בתקנות הדיון בבתי הדין הרבניים בישראל, התשנ"ג, או שנקבעו בידי בית דין, אלא אם כן הורה בית הדין הוראה אחרת", יש ללמוד מהוראות אלה גם לעניין ערב יום טוב ולקבוע בנדון דנן ובכל כיוצא בו כי ימי ערב יום טוב ויום טוב עצמו לא יבואו במניין הימים שנקבע בתקנות הדיון כמותרים בהגשת בקשת רשות הערעור, משחל היום האחרון של התקופה בערב יום טוב, והתקופה המותרת להגשת בקשת רשות הערעור תסתיים למוחרת יום טוב, בענייננו בג' בתשרי התשפ"ג (28.9.22) – המועד שבו אכן הגיש המבקש את בקשת רשות הערעור.

החלטה זו מותרת בפרסום בכפוף להשמטת פרטיהם המזהים של הצדדים.

ניתן ביום כ' במרחשוון התשפ"ג (14.11.2022).

הרב שלמה שפירא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה